

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. I. Schismatis definitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

TRACTATUS
DE
SCHISMATE.

CAPUT PRIMUM.
De Natura Schismatis.

§. I.

Schismatis Definitio.

Ecclēsia, Sponsa Christi sine macula, viva est in terris Divinitatis imago; utpote perfectiones Dei præcipuas representans, veritatem, sanctitatem, universalitatem, ac præsertim unitatem: ornamenta quæ Sponsus ei cœlestis exoravit, dicens: *Pater Sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi: ut sint unum, sicut & nos. Sicut tu Pater in me, & ego in te; ut & ipsi in nobis unum sint.* Unitas, partitim connexionē & harmoniā, Ecclesiæ tribuit robur invincibile, & quamdam cœlestis pulchritudinis speciem: estque primus character quo

Jo.
x. 11. &
21.

A eas

2 *Tractatus de Schismate.*

eam Constantinopolitani Concilii Symbolum designat, *Unam, Sanctam, Catholicam & Apostolicam Ecclesiam.* Ad hanc unitatem significandam SS. Patres tunicæ eam inconfutuli, atque adeo Jesu Christi corpori compararunt. Quippe Ecclesia, non per umbram figuramque, sed reipsâ mysticum Christi Corpus est. Schisma verò, juxta Græci vocabuli etymon, corporis hujus divisionem significat; membra separat, tollitque harmoniam, per quam unam servatur & robur partium & decor: estque, ut ita dicam, tunicæ illius inconfutulis scissura. Cùm autem Ecclesia non nisi unica esse possit (quoniam Salvator Christus sicut unum naturale, sic non nisi unum corpus mysticum habet) consequens est, ut pars à Christo qui veritas est, divisa, fiat Synagoga erroris. Membrum est separatum à corpore, obnoxiumque corruptioni: ramus est à trunco rescissus, qui igni arefactus destitatur. Quapropter si propriè loqui velimus, Schismatici non dividunt Ecclesiam, quæ suam semper unitatem conservat; sed ab Ecclesia seipfos rescindunt. S. Epiphaniï ob-

Epiph. hæc est 42. circa in it. t. I. p. 303. edit. Petaviana Patrisiensis.

servatio est: *Marcion, inquit, Superbiâ invidiâque percitus, Ecclesiam, ait, vestram ego dissociabo, in eamque Schisma sempiternum immittam. Quod ille revera non mediocriter iniecit: non ita tamen ut Ecclesiam, sed ut se potius ac suos discinderet.*

Juxta has notiones Schisma defini potest: Separatio à corpore Ecclesiæ orta ex superbia membrorum, auctoritati ejus se submittere recusantium, in punctis ad unitatem ejus conservandam necessariis. Ecquæ verò sunt ista puncta? *Nomen Ecclesiæ, inquit S. Chry-*

Homil. 1. in 1. Cor.

stomus,

Tractatus de Schismate.

3

Stomus, congregationis & unitatis est nomen. Vincula, quibus sibi mutuo nectuntur fideles, sunt unitas fidei, eorundem participatio Sacramentorum, submissio animi quâ inferiores obediunt legitimis Superioribus sub uno Capite Vicario Christi. Quicumque horum vinculorum unum rumpit, ab Ecclesia se rescindit. Atque ita Schisma formatur aut per Hæresim formalem, quâ divisâ fidei unitate sacratissimus arctissimusque quo Ecclesiæ nectimur, nodus dissolvitur; aut per spiritum contumaciæ & rebellionis, quo Ecclesiasticæ auctoritati (quæ juxta D. Thomam principaliter residet in Summo Pontifice) debitum obedientiæ jugum excutitur, ac capitis in membra, fontis in rivum influxus obturatur. *Ecclesia unitas, inquit S. Thomas, in duobus attenditur, scilicet in connexionione membrorum Ecclesiæ ad invicem seu communicatione; & iterum in ordine omnium membrorum Ecclesiæ ad unum Caput.... Hoc autem Caput est ipse Christus, cujus vicem in Ecclesia gerit Summus Pontifex. Et ideo Schismatici dicuntur qui subesse renuunt Summo Pontifici, & qui membris Ecclesiæ ei subjectis communicare recusant.*

2. 2. q. 39.
art. 1.

Hæc partium inter se & cum legitimo Superiore connexio ad conservandam Catholicam unitatem adeo est necessaria, ut si duo Episcopi eandem Sedem occupent, Schisma oriatur. Cum enim alteruter tantum esse possit legitimus Pastor, pars gregis adulterinum Pastorem sequens, Schismatica est. Eatenus autem Schisma est simplex, experisque erroris: estque unum sub duplici Pastore ovile. Sed Schismatis occasione venenum Hæreseos citò diffunditur.

A 3

6. II.